

- 10) Jeżeli wymieniony przepis M.B.902 lit. b) pkt 4 podsekcji I sekcji B załącznika I do rozporządzenia powinien być rozumiany w tym drugim znaczeniu, czy można uznać, że jest zgodny z rozporządzeniem przepis prawa krajowego, który przewiduje, że uzyskanie certyfikatu inspektora przez daną osobę następuje po zakończeniu przez nią szkolenia teoretycznego i praktycznego, od której to chwili osoba ta może dokonywać przeglądu zdatności do lotu statków powietrznych, podpisując samodzielnie dokumenty dotyczące przeglądu w imieniu właściwego organu.
- 11) Ponadto, jeżeli przepis M.B.902 lit. b) pkt 4 podsekcji I sekcji B załącznika I do rozporządzenia powinien być rozumiany w drugim przedstawionym powyżej znaczeniu, czy jest z nim zgodny przepis prawa krajowego, taki jak będący przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, który uznaje za požądane, aby osoba, która we wstępnej selekcji została wybrana na inspektora ds. oceny zdatności do lotu uzyskała uprzednio promocję „na wyższe stanowisko” jak też „sprawowała kierownicze stanowisko w ramach warsztatu obsługi technicznej statków powietrznych”.
- 12) Czy zgodnie z rozporządzeniem nr 2042/2003, które nie reguluje kwestii, czy i na jakich zasadach osoby, które przed jego wejściem w życie wykonywały obowiązki z zakresu kontroli zdatności do lotu statków powietrznych właściwe inspektorom mają prawo wykonywać takie obowiązki także po wejściu w życie rzezonego rozporządzenia, krajowy prawodawca miał obowiązek ustanowić zasadę, że osoby, które wykonywały takie obowiązki w chwili wejścia w życie wskazanego rozporządzenia (lub wcześniej) powinny automatycznie ponownie uzyskać certyfikat inspektora bez konieczności uczestniczenia uprzednio w procedurze selekcji i oceny, czy też rozporządzenie nr 2042/2003, którego celem jest zwiększenie bezpieczeństwa przewoźników lotniczych a nie ochrona praw pracowniczych pracowników właściwego organu ds. przeglądu zdatności do lotu statków powietrznych państwa członkowskiego, należy interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie mają wyłącznie możliwość, jeżeli uznają to za właściwe, zatrudnić w charakterze inspektorów ds. oceny zdatności do lotu statków powietrznych osoby, które sprawował te funkcje przed wejściem w życie rzezonego rozporządzenia, nawet jeśli osoby te nie mają wymaganych w tym rozporządzeniu kwalifikacji, uwzględniając także przepis M.B. 902 lit. b) pkt 4 podsekcji A sekcji B załącznika I do decyzji EASA nr 2003/19/RM z dnia 28 listopada 2003 r.
- 13) Jeżeli zostanie uznane, że zgodnie z rozporządzeniem nr 2042/2003, państwa członkowskie mają obowiązek ponownego automatycznego wydania certyfikatu inspektora, bez konieczności uczestniczenia w procedurze selekcji, osobom które wykonywały obowiązki inspektora przed wejściem w życie rzezonego rozporządzenia, czy z rozporządzeniem tym zgodny jest przepis prawa krajowego, taki jak będący przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, który stanowi, że aby dane osoby mogły ponownie uzyskać certyfikat inspektora, muszą one rzeczywiście wykonywać obowiązki inspektora, nie w

chwili wejścia w życie tego rozporządzenia, ale po wejściu w życie rzezonego przepisu prawa krajowego.

Skarga wniesiona w dniu 9 czerwca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-293/11)

(2011/C 232/33)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Triantafyllou i C. Soulay)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że stosując szczególną procedurę VAT dla biur podróży w przypadkach sprzedaży usług turystycznych osobom nie będącym turystami, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 306–310 dyrektywy 2006/112/WE⁽¹⁾.

— obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Procedura dla biur podróży znajduje zastosowanie wyłącznie do usług świadczonych bezpośrednio na rzecz turystów, zgodnie z postanowieniem dyrektywy w większości języków. Także angielska wersja językowa, która w jednym punkcie stosuje termin „nabywca” (customer), byłaby pozbawiona znaczenia, gdyby nie dotyczyła wyłącznie turystów. Ten sam wniosek nasuwa się w wyniku łącznej analizy wszystkich powiązanych przepisów (wykładnia systemowa). Wykładnia historyczna prowadzi do takiego samego wniosku, ponieważ dyrektywa VAT wyłącznie ujednoliciła „szóstą dyrektywę, nie zmieniając jej treści”. W odniesieniu do wykładni celowościowej istotne jest, że podwójne opodatkowanie biur określonych państw członkowskich nie jest dopuszczone (z wyjątkiem przypadku rozszerzającego zastosowania procedury dla biur podróży). Poszczególne państwa członkowskie nie mogą złagodzić takiego ograniczenia ustanowionego w dyrektywie bez urzędowej zmiany tekstu dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006.

Skarga wniesiona w dniu 10 czerwca 2011 r. — Republika Włoska przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-295/11)

(2011/C 232/34)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik i S. Fiorentino, Avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/167/UE z dnia 10 marca 2011 r. w sprawie upoważnienia do podjęcia wzmocnionej współpracy w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej⁽¹⁾;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania Republika Włoska podnosi cztery zarzuty.

Po pierwsze, utrzymuje, iż Rada zezwoliła na procedurę wzmocnionej współpracy wykraczając poza granice przewidziane w art. 20 ust. 1 akapit pierwszy TUE, zgodnie z którym wzmocniona współpraca może zostać ustanowiona jedynie w ramach kompetencji niewyłącznych Unii. Tymczasem Unia posiada wyłączne kompetencje w zakresie tworzenia „europejskich praw własności intelektualnej”, których podstawą jest art. 118 TFUE.

Po drugie twierdzi ona, że zezwolenie na wzmocnioną współpracę w niniejszym przypadku prowadzi do przeciwnych skutków lub w każdym razie skutków niezgodnych z celami, dla których instytucja ta została ustanowiona w traktatach. W zakresie w jakim wspomniane upoważnienie jest niezgodne jeśli nie z brzmieniem to przynajmniej z duchem art. 118 TFUE narusza ono art. 326 ust. 1 TFUE stanowiący, iż wzmocniona współpraca jest podejmowana w poszanowaniu traktatów i prawa Unii.

Po trzecie Republika Włoska zarzuca, że decyzja upoważniająca została podjęta bez odpowiedniego zbadania kwestii dotyczących tzw. last resort i bez należytego uzasadnienia w tym względzie.

Wreszcie, zdaniem skarżącej decyzja upoważniająca narusza art. 326 TFUE, ponieważ narusza rynek wewnętrzny, wprowadzając przeszkody w handlu między państwami członkowskimi i dyskryminację wśród przedsiębiorstw oraz prowadząc do zakłócenia konkurencji. Ponadto wspomniana decyzja nie wzmacnia procesu integracji Unii, stojąc w ten sposób w sprzeczności z art. 20 ust. 1 akapit drugi TUE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 76, s. 53.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad Varna (Bułgaria) w dniu 14 czerwca 2011 r. — Dobrudzhanska petrolna kompania AD przeciwko Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto”, grad Varna, pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (Dyrektor wydziału „zażalenia i administracja wykonawcza” w Varnie przy administracji centralnej krajowej agencji skarbowej)

(Sprawa C-298/11)

(2011/C 232/35)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Administrativen sad Varna

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Dobrudzhanska petrolna kompania AD

Strona pozwana: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto”, grad Varna, pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (Dyrektor wydziału „zażalenia i administracja wykonawcza” w Varnie przy administracji centralnej krajowej agencji skarbowej)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 80 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy Rady 2006/112 z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że w zakresie dostaw pomiędzy osobami powiązаныmi, gdy świadczenie wzajemne jest niższe od wartości wolnorynkowej, wartość wolnorynkowa operacji stanowi jedynie wówczas podstawę opodatkowania, gdy dostawca lub odbiorca nie są uprawnieni do pełnego odliczenia podatku naliczonego związanego z kupnem lub wytworzeniem towarów będących przedmiotem dostawy?
- 2) Czy art. 80 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że wówczas, gdy dostawca wykonał prawo do pełnego odliczenia podatku naliczonego związanego z towarami lub usługami, będącymi przedmiotem następujących później dostaw pomiędzy osobami powiązаныmi o wartości niższej od wartości wolnorynkowej, i owe prawo do odliczenia podatku naliczonego nie zostało skorygowane na podstawie art. 173–177 dyrektywy, a dostawa nie podlega zwolnieniu na podstawie art. 132, 135, 136, 371, 375, 376, 377, 378 ust. 2 lub art. 380–390 dyrektywy, państwo członkowskie nie może ustanowić środków, na podstawie których podstawę opodatkowania stanowi wartość wolnorynkowa?
- 3) Czy art. 80 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że wówczas, gdy dostawca wykonał prawo do pełnego odliczenia podatku naliczonego związanego z towarami lub usługami, będącymi przedmiotem następujących później dostaw pomiędzy osobami powiązаныmi o wartości niższej od wartości wolnorynkowej, i owe prawo do odliczenia podatku naliczonego nie zostało skorygowane na podstawie art. 173–177 dyrektywy, państwo członkowskie nie może ustanowić środków, na podstawie których podstawę opodatkowania stanowi wartość wolnorynkowa?
- 4) Czy art. 80 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 2006/112 wymienia w sposób enumeratywny przypadki tworzące przesłanki, przy spełnieniu których państwo członkowskie może ustanowić środki, na podstawie których podstawę opodatkowania w zakresie dostaw stanowi wartość wolnorynkowa?
- 5) Czy przepis prawa krajowego, taki jak art. 27 ust. 3 pkt 1 Zakon za danak varhu dobavenata stoinost (ustawy o podatku VAT) jest dopuszczalny w innych przypadkach, niż wskazane w art. 80 ust. 1 lit. a), b) i c) dyrektywy 2006/112?